

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 1Csp/50/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718201922
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jarmila Bíliková
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2718201922.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou Mgr. Jarmilou Bílikovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený splnomocnencom: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanej: B. U., A.. XX.XX.XXXX, W.: M., T.. H. XXXX/X o zaplatenie 180,42 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Súd žalovanej proti žalobcovi **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (jeho právny predchodca) sa žalobou doručenu súdu dňa 27.12.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 180,42 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy od 05.03.2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu dôvodil tým, že so žalovanou jeho právny predchodca uzatvoril dňa 05.05.2014 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku v sume 800 eur. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume po 25,67 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky 1540,20 eur. Žalovaná uhradila sumu 1082,06 eur. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas. Listom zo dňa 30.12.2015 - predžalobnou upomienkou žalobca upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti úveru. K úhrade dlžných splátok nedošlo ani dodatočne a dňa 19.02.2016 žalobca úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 28.02.2016 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Celkový dlh žalovanej predstavuje sumu 180,42 eur. Žalobca uplatnil zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu v sume 31,23 eur si žalobca neuplatňuje. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu 1177,25 eur, ktorá tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení dlhu. Ku dňu podania žaloby žalovaná zaplatila sumu 1082,06 eur, ktoré boli riadnymi splátkami poskytnutej pôžičky. Súčasťou pohľadávky žalobcu bola suma 85,23 eur ako náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, bez uvedenia skutkových tvrdení k tomuto nároku. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení označil listinné dôkazy, ktoré pripojil k žalobe: zmluva o pôžičke, zmluvné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobná upomienka+doručenka, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti.

2. Uznesením zo dňa 09. apríla 2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.05.2019 súd pripustil, aby do konania na miesto dovtedajšieho žalobcu vstúpil hore označený žalobca v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 - 3 C.s.p.

3. Žaloba spolu s prílohami a výzvou zo dňa 25.01.2019 bola doručená žalovanej dňa 29.05.2019. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

4. Súd rozhodol vo veci s použitím ust. § 297 ods. písm. b/ C.s.p. a nenariadil pojednávanie, lebo je rozhodovaná vec s otázkou jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Žalovaná nepoprela skutkové tvrdenia žalobcom v žalobe. Vo veci sa jedná o spotrebiteľský spor, keď súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí dôkaz (§ 295 C.s.p.) a nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednať argumenty strán sporu. Súd posúdil náležitosti uzavretej zmluvy o úvere ako zmluvy spotrebiteľskej, ktoré sú opakovane predmetom súdnych sporov.

6. Podľa § 219 ods. 3 C.s.p. bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu bolo oznámené dňa 17.06.2019, teda v lehote najmenej 5 dní pred vyhlásením rozsudku. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.06.2019.

7. Strany sporu a splnomocnenec žalobcu na vyhlásenie rozsudku nedostavili.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so skutkovými tvrdeniami v žalobe, listinnými dôkazmi pripojenými k žalobe a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako klient uzavreli dňa 05.05.2014 Zmluvu o pôžičke č. 6177227, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička v sume 800 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku splatiť za týchto podmienok: počet splátok: 60, splátka (Ak): 24,95 eur, splátka s poistením: 25,67 eur, celková čiastka: 1497 eur, RPMN 32%, fixná ročná úroková sadzba: 32%, priemerná RPMN: 46,30 %, celkové náklady spotrebiteľa: 697 eur, termín konečnej splatnosti: 05/2019.

10. V čl. 6 podmienky splácania v bode 6.1 dohodli strany, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume uvedenej v zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2 zmluvných podmienok. Podľa bodu 6.2 pokiaľ nie je v splátkovom alebo zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa bodu 6.3 prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

11. Predžalobnou upomienkou zo dňa 30.12.2015 a doručenou žalovanej dňa 13.01.2016 veriteľ oznámil žalovanej nedoplatok na splátkach v celkovej výške 82,15 eur s tým, že ak do 05.02.2016 nedôjde k úhrade plátky splatnej v mesiaci 10/2015 bude oprávnený úver zosplatiť.

12. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.02.2016 veriteľ oznámil žalovanej, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz vo výške 772,22 eur z dôvodu neuhradenia dlžných splátok v predžalobnej upomienke riadne a včas.

13. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaná zaplatila úhrady v celkovej sume 1082,06 eur ma splátkach úveru.

14. Súd posúdil nárok žalobcu uplatnený v žalobe s použitím ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

15. Podľa § 52 ods. 1 - 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 9 ods. 1, 2 písm. f), j), k), y) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

20. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Aktívna legitímácia žalobcu v konaní nebola sporná a vyplýva z Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 s jej prílohou, ktorá bola založená v registri súdu pod sp. zn. 10pP/3/2018. Žalovanej bolo oznámenie postúpenie pohľadávky oznámením zo dňa 22.03.2019.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané a nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, keď právny predchodca žalobcu vystupoval ako dodávateľ, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Predmetom uzavretej zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru (pôžičky) a to na kúpu tovaru v sume 489 eur s dohodnutými podmienkami zhora.

23. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu zmluvné podmienky upravené touto spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie ako vyplýva z citovaných ustanovení. Ustanovenie § 54 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

24. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernica).

25. Ustanovenia § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je dôsledkom transpozície čl. 8 Smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej

strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku.

26. V rámci vykonaného dokazovania uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere má súd za to, že sa jedná o formulárovú zmluvu zo dňa 05.05.2014, ktorá nezodpovedá požiadavkám kladeným na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v rámci ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť uzatvorená písomne a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 ZoSÚ.

27. Súd má za to, že predmetná zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a to údaj o dobe trvania a konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Tento údaj musí byť v zmluve uvedený výslovne, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí, (napr. počtu splátok úveru, nejednoznačne určený deň stanovený počtom dní od uzavretia zmluvy) alebo neurčitým určením len mesiacom a rokom ako v tomto prípade 05/2019. Takéto určenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia termín konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov.

28. Spotrebiteľská zmluva neobsahuje ani ďalšiu obligatórnu náležitosť stanovenú zákonom podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalobca resp. jeho právny predchodca ako dodávateľ mal zákonnú povinnosť uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere túto náležitosť a to pod sankciou považovania úveru za bezúročný a bez poplatkov. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku, príp. porovnať s inými ponukami na trhu (napr. uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010). Termín splátky bol síce uvedený v texte zmluvy, ale v texte zmluvných podmienok, písaných malým písmom v množstve ďalších podmienok.

29. Na tomto právnom závere nič nemení ani právny názor a závery, ktoré prijal Súdny dvor EÚ v rozhodnutí vo veci C-42/2015 zo dňa 09.11.2016.

30. V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

31. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení Smernice. Zákon o spotrebiteľských úveroch v citovaných ustanoveniach, nad rámce Smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere, na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

32. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch sa tak líši od požiadavky Smernice, keď ide nad rámec Smernice a jednoznačne vyžaduje vyjadrenie jednak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozhodnutiami krajských súdov a Najvyššieho súdu SR. V zmysle tejto judikatúry je uvedené ustanovené potrebné vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok iných poplatkov, inak sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ.

33. Právna doktrína (závery teoretikov, vrátane odborných článkov) upriamuje pozornosť súdov pri právnej úprave platnej a účinnej v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy na nemožnosť priamej aplikácie rozhodnutia ESD v rozhodovacej činnosti súdov, ako aj na nemožnosť priamej aplikácie článkov Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES, pokiaľ ide o reguláciu konkrétnych práv a povinností sporových strán, ktorú sú fyzickými alebo právnickými osobami.

34. V tomto smere práve doktrína poukazuje na to, že smernice vydané Európskym parlamentom a Radou ako zdroj komunitárneho práva nie sú priamo aplikovateľné na vnútroštátnu reguláciu práv a povinností individuálnych subjektov (fyzických a právnických osôb) a účinok smernice možno dosiahnuť len prostredníctvom tzv. eurokonformného výkladu vnútroštátneho právneho poriadku, eventuálne aj v súčinnosti s výkladom, ktorý prinášajú rozhodnutia ESD.

35. V tejto súvislosti však treba konštatovať, že ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. (najmä ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) tohto zákona v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy) sú natoľko striktné, že ich nemožno preklenúť ani uvedeným eurokonformným výkladom uvedenej smernice a akceptovaním východísk, ktoré prináša rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie. Na tomto mieste treba totiž zdôrazniť striktnosť a jednoznačnosť tohto ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré vyžaduje jednoznačnú špecifikáciu rozčlenenia splátky na časť pripadajúcu na zaplatenie istiny, úrokov, prípadne poplatkov, vrátane prípadného poradia, ktorým sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Samotný žalobca nepopiera, že predmetná zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným tieto náležitosti nespĺňa, pretože táto zmluva obsahuje údaj o výške splátky, o počte mesačných splátok a termíne splatnosti každej splátky, vrátane konečnej splatnosti úveru, avšak neobsahuje špecifikáciu v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ jednotlivých častí splátky (t.j. istina, úrok a poplatky). Ako bolo vyššie naznačené, uvedenú striktnosť citovaného zákona nemožno za daných okolností pri jednoznačnom znení tohto zákona slovenského právneho poriadku preklenúť ani tzv. eurokonformným výkladom tohto zákonného ustanovenia.

36. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 odsek 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 OZ), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Okrem iného v § 9 odsek 2 písm. k) uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy bolo aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová suma, počet a termíny splátok sa viažu ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade zmluva o úvere, ktorá je predmetom tohto konania uvedené náležitosti nespĺňa.

37. V súlade s § 220 ods. 2 C.s.p., súd zohľadňuje aj ustálenú rozhodovaciu prax súdov. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej, súd poukazuje na to, že judikatúra vyšších súdov v otázke jeho aplikácie ja odlišná. Preto súd odkazuje na hore citované ustanovenie § 54 ods. 2 OZ a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí NS SR sp.zn. 4Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

38. Vo všeobecnosti, či je možné považovať spotrebiteľský úver, ktorý bol poskytnutý do 30.04.2018, t.j. do prijatia zákona č. 279/2017 Z.z. účinného od 01.05.2018 za bezúročný a bez poplatkov, keď neobsahoval členenie splátky spotrebiteľského úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, doteraz nedala odpoveď najvyššia súdna autorita svojim zjednocujúcim stanoviskom, ktoré by bolo zverejnené v zierke rozhodnutí a stanovísk NS SR.

39. Súd vzhľadom na uvedené pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe súdov sa priklonil k tej masívnejšej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší. Princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V tejto súvislosti sú poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí NS SR sp.zn. 6Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa“.

40. V súvislosti s výkladom rozsudku Súdneho dvora EÚ v právnej veci C-42/15 súd poukazuje na aplikačnú prax a rozhodnutia súdov napr. KS v Prešove sp.zn. 21Co/104/2016 zo dňa 30.03.2017, sp.zn. 1Co/2/2017 zo dňa 28.06.2017, sp.zn. 16Cp/7/2017 zo dňa 24.07.2017, sp.zn. 10Co/88/2017, sp.zn. 22Co/34/2017, sp. zn. 8Co/214/2018, sp. zn. 4Co/6/2019, 12Co/37/2018, KS v Trenčíne sp.zn. 27Co/36/2017 zo dňa 28.02.2017, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11kCo/164/2017 zo dňa 27.06.2017, 5Co/295/2018, sp. zn. 9Co/49/2019, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/127/2017, 23Co/89/2018.

41. Súd s poukazom na právne posúdenie veci považoval poskytnutý úver žalovanej za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 800 eur, na splatenie ktorého zaplatila sumu 1082,06 eur, teda viac než jej bolo poskytnuté. Z uvedeného dôvodu súd žalobu žalobcu ako neďôvodnú zamietol.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Súd o trovách konania rozhodol v zmysle ustanovení § 255 ods. 1 C.s.p., keď žalovaná mala vo veci plný úspech. Súd pri rozhodnutí aplikoval čl. 4 ods. 2 Základných princípov C.s.p., keď za danej situácie rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Súd vychádzal z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne trovy nevznikli, že v súlade s čl. 17 Základných princípov C.s.p. zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu. Súd preto žalovanej ako úspešnej strane v konaní nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).